

REPUBLIKA HRVATSKA
Općinski sud u Dubrovniku
Dubrovnik

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Dubrovniku po sutkinji Mirni Franić Rapajić, u pravnoj stvari tužitelja Hrvatska radiotelevizija, OIB: 68419124305, Prisavlje 3, Zagreb, kojeg zastupa punomoćnica Maja Čuljak, odvjetnica u Zagrebu, protiv tuženika Petar Dabelić, OIB: 12458236013, Sobra 35, Babino Polje, kojeg zastupa punomoćnik Maroje Kolendić, odvjetnik u Dubrovniku, radi isplate, nakon održane i zaključene javne glavne rasprave 8. travnja 2026. u prisutnosti zamjenice punomoćnika tužitelja i zamjenice punomoćnika tuženika, dana 15. svibnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Ukida se u cijelosti platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Nikše Mozara iz Dubrovnika, Vukovarska 17, poslovni broj: Ovr-2807/2024, UPP/OS-Ovr-525/2024 od 23. rujna 2024., te se tužbeni zahtjev odbija u cijelosti.

II. Nalaže se tužitelju, u roku od 15 dana, naknaditi tužitelju troškove postupka u ukupnom iznosu od 138,27 EUR.

III. Odbija se kao neosnovan zahtjev tužitelja za naknadu troškova ovog postupka u iznosu od 163,27 EUR sa zakonskom zateznom kamatom.

Obrazloženje

1. Ovrhovoditelj, sada tužitelj, je 15. svibnja 2024. podnio prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave protiv ovršenika, sada tuženika, radi isplate dospjele tražbine koja se sastoji od glavnice u iznosu od 53,10 EUR i troška ovršnog postupka u ukupnom iznosu od 50,00 EUR, sve s pripadajućim zateznim kamatama.

2. Javni bilježnik Nikše Mozara iz Dubrovnika, Vukovarska 17, je 23. rujna 2024. donio rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave poslovni broj: Ovr-2807/2024, UPP/OS-Ovr-525/2024 kojim je tuženiku naloženo isplatiti iznos od 53,10 EUR s pripadajućim zateznim kamatama koje na iznos od 10,62 EUR teku od 1. srpnja 2023., na iznos od 10,62 EUR teku od 1. kolovoza 2023., na iznos od 10,62 EUR teku od 1. rujna 2023., na iznos od 10,62 EUR teku od 1. listopada 2023., na iznos od 10,62 EUR teku od 1. studenoga 2023., do isplate kao i troškove ovršnog postupka u iznosu od 50,00 EUR s pripadajućim zateznim kamatama koje na taj iznos teku od donošenja rješenja o ovrsi do isplate.

3. Protiv rješenja o ovrsi tuženik je pravodobno podnio prigovor i stoga je sud, na temelju odredbi članka 282. stavak 3. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj 112/12, 93/14, 55/16, 73/17 dalje: OZ) i članka 287. stavak 1. OZ-a u vezi s člankom 57. i 58. OZ-a rješenjem poslovni broj Povrv-88/2025-2 od 10. srpnja 2025. stavio izvan snage rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave.

4. Kako je utužena glavnica u iznosu od 53,10 EUR, tako se radi o sporu male vrijednosti u skladu s odredbom 458. stavka 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23, dalje u tekstu: ZPP).

5. Tužitelj u podnesku od 29. srpnja 2025. i tijekom postupka navodi kako je, sukladno evidenciji pretplatnika „Obveznik plaćanja RTV pristojbe“, šifra obveznika: 40908998, prijavljen prijatelj za koji se, sukladno odredbama članka 34. st. 1. Zakona o HRT-u naplaćuje pristojba. Ističe da je prijava sačinjena dana 10. kolovoza 2006. godine temeljem prijave prijatelja koja je obavljena na adresi prijave/fakture Babino Polje, Sobra 35, da je tom prilikom upravo tuženi predstavniku tužitelja dao i svoje osobne podatke i OIB koji je osobni tajni broj kojeg tužitelj ne bi imao u prijavi da ga tuženi nije osobno dao kao i sve svoje podatke. Također, ističe da je tuženi osobno potpisao prijavu te da je prilikom prijave tuženi prijavio posjedovanje TV prijatelja na adresi prijave. Isto je evidentirano u evidenciji pretplatnika koju vodi tužitelj. Tužitelj također ističe kako je HRT ustanova koja je Zakonom o HRT-u ovlaštena voditi evidencije pretplatnika, pa kako se radi o evidenciji koju HRT vodi temeljem Zakona o HRT te koja je javna, tako se i izvodi iz evidencije pretplatnika smatraju ispravama javne vjere i predlaže ih se tako i cijeliti u svrhu dokazivanja. Slijedom svega navedenoga tvrdi da je upravo tuženi dužan plaćati svoje mjesečne obveze koje su na zakonu zasnovane dok iste postoje, odnosno do odjave ovog pretplatničkog odnosa zbog čega je obvezan za razdoblje 06.-10. mj. 2023. godine podmiriti predmetno dugovanje jer da se radi o periodu za koji postoji prijava i pretplatnički odnos. Također navodi da je potraživanje za RTV pristojbu zakonska obveza građana i pravnih osoba koji imaju prijatelje u RH (u vlasništvu ili posjedu - nevezano uz vlasništvo ili posjedovanje nekretnina i prebivalište koje je prijavljeno u MUP-u). Kako je za sporno razdoblje tuženi imao uredno prijavljeni pretplatnik, a svoj pretplatnički odnos nije odjavio, te ovdje predmetni dug nije podmiriti, predlaže održati na snazi platni nalog sadržan u predmetnom rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave te naložiti tuženiku naknadu ovršnog troška (koji se sastoji od odvjetničke naknade za sastavljanje prijedloga za ovrhu i naknade javnog bilježnika) te parničnog troška sve uvećano za zatezne kamate koje teku od dana donošenja prvostupanjske presude.

6. U prigovoru protiv rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave od 7. listopada 2025. tuženik osporava osnovu i visinu tužiteljevog potraživanja, dok u podnesku od 18. rujna 2025. tuženik, unatoč tome što je prijava sačinjena 10. kolovoza 2006. godine, osporava da bi on bio obvezan platiti predmetnu pristojbu. Isti tvrdi kako ne koristi niti je ikada koristio navedeni prijatelj na navodnoj adresi prijave, ni kao vlasnik niti kao posjednik istog, te smatra da nije dužan plaćati tužitelju mjesečnu pristojbu prema Zakonu o HRT-u. Smatra da iz dostavljenog izvatka iz ovjerenih poslovnih knjiga nije razumljivo na što se točno odnosi navodno dugovanje tuženika obzirom da se u istom samo navodi dugovanje pristojbi bez obrazloženja na što se navedene pristojbe odnose niti kako je došlo do utuženog iznosa navedenih pristojbi.

Predlaže ukinuti platni nalog sadržan u predmetnom rješenju o ovrsi te naložiti tužitelju da tuženiku naknadi troškove ovog postupka.

7. Tijekom postupka sud je pregledao i pročitao izvadak iz ovjerovljenih poslovnih knjiga za obveznika Petar Dabelić (list 10 spisa), obavijest o dugu i poziv na plaćanje od 15. svibnja 2024. (list 11 spisa), potvrdu o izvršenom uvidu u podatke MUP-a o adresi prebivališta, boravišta ili drugom prijavljenom mjestu (list 12 spisa), podatke o obvezniku plaćanja RTV pristojbe (list 43 spisa), prijavu prijemnika od 10. kolovoza 2006. (list 44 spisa) i saldo-konti karticu za obveznika Petar Dabelić (list 35-48 spisa).

8. Tužbeni zahtjev nije osnovan, a iz razloga kako slijedi.

9. Predmet postupka je zahtjev tužitelja za isplatom dospelje tražbine na ime neplaćene RTV pristojbe za razdoblje od lipnja 2023. do listopada 2023. u iznosu od ukupno 53,10 EUR koji iznosi su dospjeli na naplatu (pristojba u iznosu od 10,62 EUR za lipanj 2023. dana 1. srpnja 2023., pristojba u iznosu od 10,62 EUR za srpanj 2023. dana 1. kolovoza 2023., pristojba u iznosu od 10,62 EUR za kolovoz 2023. dana 1. rujna 2023., pristojba u iznosu od 10,62 EUR za rujan 2023. dana 1. listopada 2023., pristojba u iznosu od 10,62 EUR za listopad 2023. dana 1. studenoga 2023.).

10. Sporni su osnova i visina tužbenog zahtjeva.

11. Odredba čl. 34. st. 1. Zakona o Hrvatskoj radioteleviziji („Narodne novine“ br. 137/10, 76/12, 78/16, 46/17, 73/17, 94/18, 114/22, 20/23, 18/24 dalje: Zakon o Hrvatskoj radioteleviziji), kao zakonom važećim u vrijeme dospelja na naplatu RTV pristojbi isplatu kojih tužitelj potražuje u ovom postupku, propisano je da je svatko tko ima u vlasništvu ili posjedu radijski i televizijski prijamnik odnosno drugi uređaj za prijam radijskog ili audiovizualnog programa (u daljnjem tekstu: prijamnik) na području Republike Hrvatske koje je pokriveno prijenosnim signalom dužan Hrvatskoj radioteleviziji plaćati mjesečnu pristojbu utvrđenu člankom 35. stavkom 2. tog Zakona, osim ako tim Zakonom nije drugačije određeno. Pri tome, odredba čl. 34. st. 7. propisuje da Hrvatska radiotelevizija vodi evidenciju obveznika mjesečne pristojbe u Republici Hrvatskoj.

11.1. Sukladno odredbi čl. 35. st. 2. Zakona o Hrvatskoj radioteleviziji visinu mjesečne pristojbe za svaku godinu utvrđuje svojom odlukom Nadzorni odbor Hrvatske radiotelevizije uz prethodno odobrenje Vijeća za elektroničke medije da je pristojba u skladu s Ugovorom iz članka 13. tog Zakona.

11.2. Konačno, odredba čl. 36. st. 1. Zakona o Hrvatskoj radioteleviziji propisuje da osoba iz članka 34. stavka 1. tog Zakona ne plaća mjesečnu pristojbu ako prijamnik odjavi pri čemu način objave prijamnika i kontrole plaćanja mjesečne pristojbe utvrđuje Hrvatska radiotelevizija svojom odlukom.

12. Odredbom članka 219. stavka 1. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/1991, 91/1992, 112/1999, 129/2000, 88/2001, 117/2003, 88/2005, 2/2007, 96/2008, 84/2008, 123/2008, 57/2011, 25/2013, 89/2014, 70/2019, 80/2022, 114/2022, 155/2023, dalje: ZPP) je propisano da je svaka stranka dužna iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojim pobija navode i dokaze protivnika, dok je odredbom članka 221. a ZPP-a propisano da ako sud na

temelju izvedenih dokaza ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu, o postojanju činjenice zaključit će primjenom pravila o teretu dokazivanja.

13. Iz izvedenih dokaza proizlazi da je 10. kolovoza 2006. od strane Petra Dabelića izvršena prijava prijarnika (TV marke Samsung) na adresi Sobra 35 te je u prijavi navedena šifra obveznika: 4372530 te šifra prijarnika: 5843908-0. Predmetna prijava sadrži potpis za koji tužitelj tvrdi da se radi o potpisu tuženika te da je prijavu izvršio upravo tuženik koji je prilikom prijave tužitelju dao osobne podatke (svoj osobni identifikacijski broj). Međutim iz predmetne prijave ne proizlazi da bi tuženik tužitelju prilikom prijave dao svoj osobni identifikacijski broj jer isti nije naveden u prijavi, a nije ni mogao biti jer istome tog datuma još nije mogao biti niti određen osobni identifikacijski broj, s obzirom da je primjena OIB-a započela tek 2009. Tužitelj u svojoj evidenciji (izvod koje dostavlja u spis) tuženika vodi kao obveznika plaćanja RTV pristojbe, i to pod šifrom: 4372530 upravo za prijarnik – televizor koji se vodi pod rednim brojem: 5843908-0, a za koji je prijava izvršena 10. kolovoza 2006. te u odnosu za kojega je pretplata još uvijek u statusu aktivne pretplate. S obzirom na podatke iz ove dvije isprave, radi se o evidenciji izvršenoj upravo na temelju prijave od 10. kolovoza 2006. na ime Petra Dabelića s adresom Sobra 35. Pregledom ovršnog spisa Ovr-2807/2024 (koji je sada sastavni dio ovog spisa) je utvrđeno da tuženik u službenoj evidenciji Ministarstva unutarnjih poslova evidentiranu adresu u Sobri – Sobra 35 i to od 4. veljače 1994.

13.1. Tužitelj tvrdi da tuženik nije ispunio svoju obvezu plaćanja pristojbe za posjedovanje RTV prijarnika te u tu svrhu kao dokaz, te kao vjerodostojnu ispravu, uz prijedlog za ovrhu, dostavlja izvadak iz ovjerovljenih poslovnih knjiga izdan 3. svibnja 2024. izdan na ime tuženika, međutim, u izvodu je navedena šifra obveznika predmetnog dugovanja kao: 40908998, s tim da je u gornjem desnom uglu naveden i broj: 202405-0 (što bi trebao biti broj prijarnika na koji se obveza odnosi), međutim nijedan od ovih brojeva (šifri) se ne podudara s brojevima (šiframa) iz izvatka iz evidencije RTV obveznika i prijave prijarnika od 10. kolovoza 2006. Isto je tako u dostavljenoj saldo-konti kartici za obveznika Petar Dabelić kao broj računa obveznika naznačen broj: 40908998, koji odgovara šifri obveznika navedenoj u izvatku iz ovjerovljenih poslovnih knjiga izdanom 3. svibnja 2024., ali ne odgovara šifri obveznika iz dostavljene prijave prijarnika i izvatka iz evidencije obveznika RTV pretplate.

13.2. Osim toga, tužitelj se u svom podnesku od 29. srpnja 2025. poziva na evidenciju pretplatnika "Obveznik plaćanja RTV pristojbe" šifre obveznika: 40908998 za koju navodi da je tuženik kao obveznik evidentiran upravo na temelju prijave od 10. kolovoza 2006., međutim u spis ne dostavlja takav izvadak iz evidencije iz kojeg bi bila razvidna šifra obveznika broj: 40908998, već dostavlja izvadak sa šifrom obveznika: 4372530. Tužitelj tijekom postupka ni ne tvrdi da bi u međuvremenu došlo do izmjene šifre obveznika, koja izmjena bi se eventualno odnosila na istu prijavu i isti prijarnik, a isto ne proizlazi niti iz izvedenih dokaza, s obzirom da tužitelj tuženika još uvijek u svojoj evidenciji za prijavu od 10. kolovoza 2006. vodi pod šifrom broj: 4372530. S druge strane, tuženik osporava osnovu i visinu potraživanja te izričito navodi kako iz izvatka iz ovjerovljenih poslovnih knjiga nije razumljivo na što se točno odnosi navodno dugovanje pristojbi bez obrazloženja na što se navedene pristojbe odnose niti kako je došlo do utuženog iznosa navedenih pristojbi.

13.3. Iz izvedenih dokaza nije, stoga, razvidno odnosi li se potraživanje tužitelja, kako on to tvrdi, na pretplatnički odnos zasnovan prijavom od 10. kolovoza 2006., za koji pretplatnički odnos je ustanovljeno da je još uvijek aktivan, te za koji tuženik ne dokazuje da bi prestao odjavom prijavnika, ili na neki drugi pretplatnički odnos za koji, pak, tužitelj nije dokazao da je uopće zasnovan. Tvrdnja tužitelja da se pretplata pod šifrom obveznika: 4090898 odnosi upravo na prijavu od 10. kolovoza 2006. ničim nije dokazana, već iz izvedenih dokaza proizlazi, sasvim suprotno, da se prijava od 10. kolovoza 2006. odnosi na pretplatu pod šifrom obveznika broj: 4372530, a za potonji pretplatnički odnos nije dokazano da bi iz istoga proizlazilo kakvo dugovanje.

14. Slijedom navedenoga, kako se ocjenom svih izvedenih dokaza nije mogao donijeti zaključak o tome da se potraživanje tužitelja navedeno u izvodu otvorenih stavaka i salda-konti koje se odnosi na potraživanje naknade pristojbe za razdoblje od lipnja 2023. do listopada 2023. odnosi na aktivnu pretplatu tuženika za koju se tuženik vodi pod šifrom obveznika: 4372530 za prijavnik broj: 5843908-0, niti se mogao donijeti zaključak da se dugovanje od 53,10 EUR za koje tužitelj tereti tuženika (pretplata za razdoblje od lipnja 2023. do listopada 2023.) odnosi na drugu aktivnu pretplatu, odnosno da bi dugovanje od 53,10 EUR koje proizlazi iz dostavljenog izvoda iz otvorenih stavki i saldo-konti kartice proizlazilo iz pretplatničkog odnosa za prijavnik prema prijavi od 10. kolovoza 2006., tužitelj nije uspio dokazati osnovanost svog tužbenog zahtjeva te je tužbeni zahtjev trebalo odbiti.

15. Odluka o zahtjevima stranaka za naknadu parničnog troška kao i troškova nastalih u tijeku ovrhe, ovo jer se sukladno zaključku Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Su-IV-204/17 od 02. lipnja 2017. o troškovima nastalim u tijeku ovršnog postupka odlučuje zajedno s ostalim troškovima nastalim u parničnom postupku proizašlom iz ovršnog postupka pri čemu zatezna kamata na dosuđeni trošak teče od dana donošenja prvostupanjske presude, utemeljena je na čl. 154. st. 1. ZPP. Na temelju navedene odredbe je sud odbio zahtjev tužitelja za naknadu troškova u iznosu od 163,27 EUR, dok je tuženiku, kao stranci koja je uspjela u sporu, priznao pravo na naknadu troškova u visini odmjerenom prema odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 138/2023, 107/2025, dalje: Tarifa) i vrijednosti predmeta spora koja je određena visinom tužbenog zahtjeva.

15.1. Tuženiku je tako priznato pravo na naknadu troška nastalog po osnovi zastupanja po punomoćniku iz reda odvjetnika i to troška u visini od 125,00 EUR kao iznosa jednokratne nagrade za cijeli prvostupanjski postupak u kojem je vrijednost predmeta spora manja od 100,00 EUR (1 x 50 bodova x 2,00 EUR sukladno Tbr. 7. toč. 9. Tarife uvećano za PDV od 25% sukladno Tbr. 46. Tarife) te pravo na naknadu troška po osnovi sudske pristojbe za prigovor protiv rješenja o ovrsi budući da je tuženik pristojbu za prigovor protiv rješenja o ovrsi u iznosu od 13,27 EUR obvezan platiti na temelju članka 4. stavka 1. točke 1. Zakona o sudskim pristojbama ("Narodne novine" broj 118/2018, 51/2023, dalje u tekstu: ZSP) te na temelju Tbr.1. t. 1. Uredbe o tarifi sudskih pristojbi ("Narodne novine" broj: 37/2023), a iz potvrde na listu 50 spisa proizlazi da je istu platio.

16. Slijedom navedenog, trebalo je primjenom odredbe članka 451. stavka 3. ZPP-a u cijelosti ukinuti u cijelosti platni nalog te odbiti tužbeni zahtjev u cijelosti (točka I. izreke presude), naložiti tužitelju, koji je izgubio ovaj spor, da tuženiku naknadi troškove

ovog postupka (točka II. izreke presude) te odbiti zahtjev tužitelja za naknadu troškova ovog postupka (točka III. izreke).

U Dubrovniku 15. svibnja 2026.

Sutkinja
Mirna Franić Rapajić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana računajući od dana održavanja ročišta za objavu presude ako je stranka bila uredno obaviještena o održavanju ročišta za objavu odnosno od primitka ovjerenog prijepisa presude ako stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu za objavu presude. Žalba se podnosi u tri istovjetna primjerka putem ovog suda nadležnom županijskom sudu. Presuda u sporovima male vrijednosti može se pobijati samo zbog pogrešne primjene materijalnog prava (čl. 467. st. 1. ZPP-a) i zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2., osim zbog povrede iz članka 354. st. 2 toč. 3 ZPP-a (članak 467. stavak 1. ZPP-a).

PRESUDA SE DOSTAVLJA:

1. tužitelj po punomoćniku
2. tuženik po punomoćniku

Broj zapisa: **9-30888-0f975**

Kontrolni broj: **00d09-e0719-19b58**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Dubrovniku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.